

ПОСЛАНСТВО ПАСТИРСКЕ

АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

МИТРОПОЛИТА ГАЛИЦЬКОГО, АРХІЄПІСКОПА ЛЬВІВСКОГО,
ЕПІСКОПА КАМЕНЯЦЯ ПОДІЛЬСКОГО

ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

ЕПІСКОПА СТАНІСЛАВІВСКОГО

ЙОСАФАТА КОЦИЛОВСКОГО

ЕПІСКОПА ПЕРЕМІСЬКОГО, САМБІРСКОГО І СЯНІЦЬКОГО

до

Всечесного духовенства
і вірних.

1919.

Друкарня гр. кат. Канітули в Перемишлі.

ПОСЛАНСЕ ПАСТИРСКЕ

АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

МИТРОПОЛИТА ГАЛИЦЬКОГО, АРХІЄПІСКОПА ЛЬВІВСКОГО,
ЕПІСКОПА КАМЕНЦЯ ПОДІЛЬСКОГО

ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

ЕПІСКОПА СТАНІСЛАВІВСКОГО

ЙОСАФАТА КОЦИЛОВСКОГО

ЕПІСКОПА ПЕРЕМІСЬКОГО, САМБІРСКОГО і СЯНІЦЬКОГО

до

Всечесного духовенства
і вірних.

1919.

Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.

АНДРЕЙ ШЕПТИЦКИЙ

Божою Милостію і Святого Апостольського Престола Благословенем Митрополит Галицкий, Архієпископ Львівский, Епископ Каменя Падільского,

ГРИГОРІЙ ХОМИШИН

Божою Милостію і Святого Апостольського Престола Благословенем Епископ Станиславівский,

ЙОСАФАТ ҚОЦИЛОВСКИЙ

Божою Милостію і Святого Апостольського Престола Благословенем Епископ Перемисний,
Самбірский і Сяніцкий

Всечесному Духовенству і вірним Галицької провінції

Мир в Господі і Архієрейське Благословене!

Подобало ся Всевишньому зіслати на нас нові тяжкі терпіння. Ми єще не були вспіli вилічити тяжких ран завданих попередною війною, коли нова війна, гірша від першої, перейшла знищенем цілу нашу вітчину. Несчастливий для нас був єї оборот. Польські

війска заняли цілий край. Оден Бог знає, кілько прийшло ся перетерпіти нашему бідному народови. А до нещасть війни прилучають ся інші. Тисячі невинних жертв мирного населеня вязнені по тюрмах гинуть на пошести або голодують і зносять невисказані фізичні і моральні терпіння. Видається, що весь народ сказаний на заграду. Премного убійств і рабунків уходить безкарно. П'ятьох съвящеників замордованих, а сотки їх вязнених або вивезених. Много церквей, найчільніші монастири зрабовані. Множество парохій позбавлених душпастирів.

Серед загального болю мужним, християнським серцем принимаймо ті удари з Божих рук, пересвідчені з віри, що нічо не діє ся без Божого допусту. Бог, добрий Отець, часом карає, часом тяжко досвідчає свої діти, але робить се для їх добра, має якісь съвяті наміри зглядом нас, о яких можемо знати, чи догадувати ся, з загального, з віри знаного Божого провидіння над долею людей. Війдім в себе, питаймо ся, чи ми не провинили ся чим проти Бога; шукаймо висших, дальших причин наших терпінь. Дивім ся на них з віри. Стараймо ся знайти відповідь на питанє, чому, задля яких причин і на яку ціль Бог допустив на нас такі

терпіння? „Смирім ся перед всемогучою Божою рукою, а Бог потішить нас і піднесе“ (І. Петра 5. 6.) Навернім ся до Бога цілим серцем і цілою душою, а відверне ся від нас Його допуст. Не будьмо подібні до нерозумних людей, що будують хату на піску. (Мат. 7. 26.) І прийшов дощ і повіяли вітри і „бысть разрушеніє ся веліє“. Не будьмо „слышателями слова“ але і „творцами его“. (Як. 1. 22.) Ми християне віrimо, що якщо Господь не побудує дому, дарма трудяться ті, що його ставляють. (Пс. 126. 7.). Ми віrimо, що ласка Божа і Боже благословене потрібні до всього і знаємо, що наколи приходиться нам днесь тяжко терпіти, то може в часті з вини людей, що не лишень без Бога хотіли зачинати працю для будуччини народу, але і прямо зачати боротьбу проти Божого закона, проти Бога і проти Його св. Церкви, заким єще дана була можність якої будь ширшої тревалішої праці. Здається, що терпимо і через тих, що більше дбали о свою наживу, чим о добро народу, що не уміли для загального добра, з любови до близьких, пожертвувати власну користь. Правдоподібно з нашої вини безхоссенними стали доси найкрасші жертви найблагородніших наших синів, що впали

в обороні вітчини. Але не підуть на марне ані ті жертви, ані наші терпіння. Всевишний почислить кожду слезу і кожде добре діло і верне благословенем на наших дітях то, що ми в слізах сяяли. Одного лиш потреба, щоб весь народ зрозумів конечність повернути до Господа Бога, щоби всі поставили собі метою житя, дбати передусім о Боже Царство, о Божу праведність, о справедливість і правду, щоб зрозуміли, що основою житя є Божі правила, які запевняють обичайність одиниць і народів. Іншою дорогою не дійде ніхто до благородних і тревалих успіхів. Нехай терпіння нинішної хвилини будуть для нас науковою історією. Надією взносим ся над всій трудности і всій болі в сильнім пересвідченю, що крестна дорога, се дорога спасеня, що лише через терпіння доходить ся до тревалого добра. Не упадаймо на дусі. Боронімся перед зневірою. Відкиньмо від себе всякий гріх, поконуймо всякую погану пристрасть, цілим серцем прибігаймо до Бога, горнім ся до Божих храмів, до св. Тайн, до практик християнського житя, стараймо ся кождий не лишенъ для себе, але і для всіх заслужити у Господа Бога на Його св. ласку, щоби сповнило ся на нас то слово святого Письма: **Коззваша пра-**

вєднїи. и Г҃дъ оўслыша йхъ, и ѿ ксѣхъ
скорбей йхъ извѣстили йхъ. Многи сквѣри
праќеднымъ, и ѿ всѣхъ йхъ извѣститъ
ѧ Г҃дк. (Ψал. 33. 18. 20.)

Благодать Господа Бога і Спаса Нашого Ісуса Христа зі всіми Вами. Амінь.

Дано в Перемишлі зі спільної наради
дня 26. серпня 1919 р.

† **Андрей**

Митрополит

† **Григорий**

Епископ

† **Йосафат**

Епископ.

